

35. møde.

Onsdag den 12. januar 1972 kl. 13.30.

Formanden: På denne årets første mødedag er det naturligt, at vi lader vore tanker gå til Hans Majestæt Kongen og den kongelige familie, som i denne vanskelige tid er genstand for hele folkets inderlige sympati.

(Medlemmerne påhørte stående formandens udtalelse).

Formanden: Den 10. januar d. å. er tingets ældste medlem, fhv. minister Aksel Larsen, afgået ved døden.

Aksel Larsen var født i Brændekilde i beskedne kår. Efter sin skoleuddannelse, der sluttede med realeksamen i Odense, arbejdede han ved forskelligartet virksomhed, fra 1930 som støberiarbejder i København.

Fra sine unge år var Aksel Larsen stærkt politisk engageret. Efter en kort tid at have været medlem af socialdemokratiet sluttede han sig i 1920 til Danmarks kommunistiske parti, hvis formand han var fra 1932 til sin eksklusion af partiet i 1958.

Han indvalgte i 1932 i folketinget som repræsentant for Danmarks kommunistiske parti og opnåede en anciennitet som medlem på henimod 40 år.

Efter kommunisternes arrestation i juni 1941 under besættelsen arbejdede han illegalt og påbegyndte i 1942 sammen med Christmas Møller og andre udgivelsen af det illegale blad Frit Danmark. Han arresteredes af tyskerne samme år og førtes til fæng-

sels- og koncentrationslejroophold i Tyskland, indtil han i 1945 befriedes af det svenske Røde Kors.

Han indtrådte i befrielsesregeringen af 5. maj 1945 som minister uden portefølje.

Efter uenighed med sit parti ekskluderedes han af dette i 1958. Samme år var han medstifter af socialistisk folkeparti, som han repræsenterede i folketinget til sin død.

Allerede straks fra sin indtræden i folketinget vakte Aksel Larsen opmærksomhed ved den brændende energi og fremragende dygtighed, hvormed han forfægtede sine synspunkter. Han var et naturtalent som taler og en skarp debattør, og få kunne som han få tinget til at lytte.

Hans interesser spændte vidt, og der er vel ikke mange politiske områder, som han ikke i tidens løb har beskæftiget sig med. Men uanset om det drejede sig om skattepolitik, Grønlandspolitik, trafikproblemer, nordisk samarbejde eller andet, var hans indlæg altid præget ikke alene af hans klare fremstillingsevne, men af en sagligt dybtgående indsigt, som satte ham i stand til at tilføre debatten væsentlige synspunkter.

I de første mange år af sin politiske tilværelse herinde isolerede Aksel Larsen sig bevidst fra de øvrige partiers repræsentanter, men efter befrielsen og især i de senere år kom han i nær kontakt med mange andre her i tinget, hvor han efterhånden opnåede en fra alle sider anerkendt position som tingets mest erfarne parlamentariker og som den, der mere end nogen anden var fortrolig med tingets arbejdsform.

Aksel Larsens død betyder et stort tab ikke alene for hans parti, som skyldte ham så meget, men tillige for os alle her i tinget. Vi vil mindes Aksel Larsen som en betydelig